

УДК 005.21:502.131.1

Буга О. Р., здобувач третього
(освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Національний університет
«Львівська політехніка», м. Львів, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ДО СТАЛОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ БІЗНЕСУ

У процесі формування системи спроможності підприємств до сталої трансформації бізнесу особливої ваги набуває розвиток партнерських відносин із зовнішніми стейкхолдерами, серед яких основне місце посідають постачальники, клієнти, наукові установи, органи державної влади та місцевого самоврядування. Взаємодія з цими суб'єктами дає змогу підприємствам не лише адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, але й активно впливати на формування сприятливих умов для стратегічного розвитку. Зокрема, співпраця з постачальниками сприяє впровадженню екологічно безпечних матеріалів і технологій, взаємодія з клієнтами – врахуванню сучасних вимог до якості та екологічності продукції, а партнерство з науковими установами забезпечує доступ до інноваційних розробок і передових знань.

Формування ефективних мережевих взаємодій є важливим інструментом підвищення трансформаційного потенціалу підприємства, оскільки сприяє обміну ресурсами, інформацією, досвідом і технологіями [1]. Такі взаємозв'язки створюють умови для впровадження інноваційних процесів, зниження витрат на наукові дослідження, підвищення гнучкості й адаптивності підприємства в умовах динамічного ринкового середовища. Мережеві форми співпраці дають змогу ефективніше реалізовувати принципи сталого розвитку шляхом координації дій між різними учасниками економічної системи. Вагомим аспектом є підтримка прозорості діяльності підприємств і передбачає відкритість інформації щодо екологічних, соціальних та управлінської діяльності.

Важливим аспектом є розвиток організаційної адаптивності у процесі формування системи спроможності підприємств до сталої трансформації бізнесу, яка досягається завдяки впровадженню сучасних управлінських технологій, зокрема гнучких методологій управління проектами, цифровими платформами та інструментами аналітики даних.

Оперативне реагування на зміни ринкового середовища, оптимізація

бізнес-процесів та підвищення ефективності використання ресурсів відбувається одночасно із формуванням інноваційної культури, яка стимулює створення нових ідей, підтримує експериментування та сприяє безперервному вдосконаленню діяльності [2].

Не менш важливим є вдосконалення системи управління знаннями, що передбачає створення умов для накопичення, обміну й ефективного використання знань у межах підприємства для сприяння підвищенню інтелектуального потенціалу підприємства та забезпечення її здатності до інноваційного розвитку. Паралельно з цим необхідно забезпечити інтеграцію цифрових технологій у всі основні бізнес-процеси для підвищення прозорості діяльності, покращення якості управлінських рішень та підтримування доступу до актуальної інформації в режимі реального часу.

Література

1. Гречко А., Очеретяна О. Дослідження еволюції наукової думки в аспектах визначення сутності поняття «сталий розвиток підприємства». Підприємництво та інновації. 2020. Вип. 15. С. 37–41.
2. Юринець З., Стрільчук Р., Ковпак А. Масштабування бізнесу як чинник економічного зростання підприємства. Економіка та суспільство. 2026. № 83. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-3>

УДК 005.21:004.738.5

Сардига А. А., здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ, Україна

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІТ-КОМПАНІЙ ЯК ІМПЕРАТИВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується посиленням глобальної турбулентності, цифровою трансформацією та зростанням вимог до сталого розвитку. В цих умовах ІТ-компанії виступають не лише драйвером технологічних змін, а й ключовим елементом забезпечення резильєнтності національних економік. Як зазначають І. М. Дашко та Л. В. Михайліченко,